

PLANURI ȘI UNGHIURI ÎN FOTOGRAFIA DE PORTRET

PLANUL

Ne ajută să amplasăm subiectul în cadru și reprezintă cantitatea de spațiu pozitiv sau negativ dintr-o imagine. În fotografia de portret, cel mai des întâlnim următoarele planuri:

#1 Planul general

Se referă la fotografiile în care subiectul este redat în întregime, în mediul în care își desfășoară activitatea. Este cel mai des întâlnit în portretul documentar, unde majoritatea fotografiilor sunt realizate în format orizontal, pentru a cuprinde mai mult din mediul subiectului, înfățișându-l într-o anumită situație, la un anumit moment în timp.

#2 Planul american

A apărut inițial în filmele americane de tip westren, subiectul fiind încadrat de la cap până sub genunchi, pentru a concentra atenția către arma acestuia. Acest plan poate fi reprezentat și de o încadrare un pic peste genunchi.

#3 Planul mediu

Poate fi redat în principiu printr-o încadrare până în zona bustului, ce poate să coboare până spre coapse.

Atenție la poziția mâinilor în acest tip de portret, pentru a nu fi tăiate exact de la încheietură. Ca să eviți o astfel de situație, ai grijă la gestică personajului, ridicând mâinile și punându-le în valoare într-un mod creativ.

#4 Prim-planul

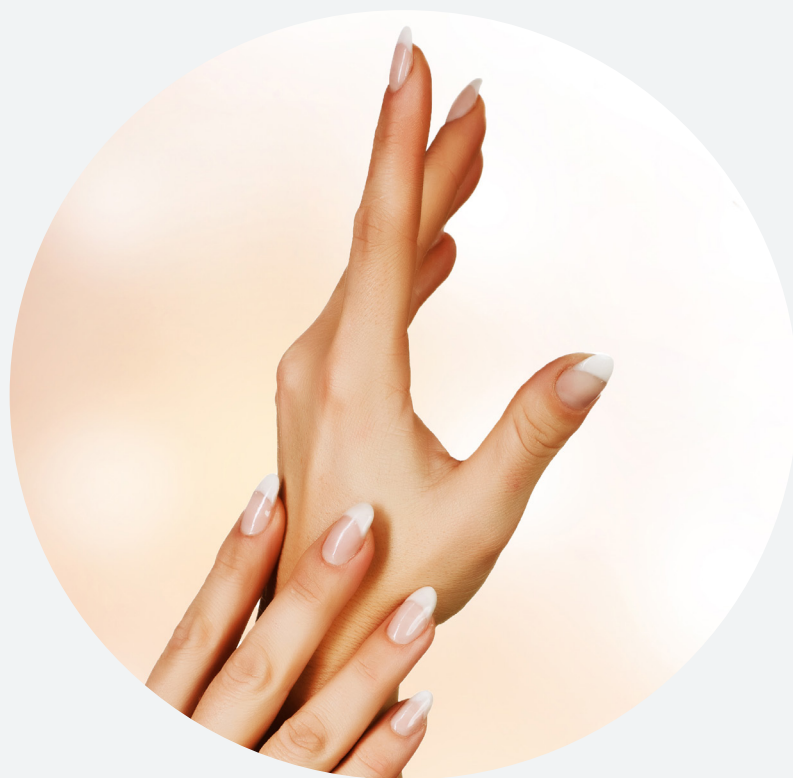
Este adesea confundat cu însuși cuvântul portret, întrucât este reprezentat prin chipul subiectului și o parte a bustului.

Abordarea de acest tip direcționează privirea spre fizionomia personajului, forma feței, a buzelor și nasului. Ochii subiectului, ridurilor de expresie, punând, totodată accentul atât pe emoții, cât și pe poveste.

#5 Gros-plan

Cuprinde doar chipul personajului fotografiat, fața reprezentând cea mai mare parte din cadru, uneori fiind redată chiar fără bărbie sau fără frunte. Este folosit cel mai des pentru portretele beauty, punându-se accent pe machiaj.

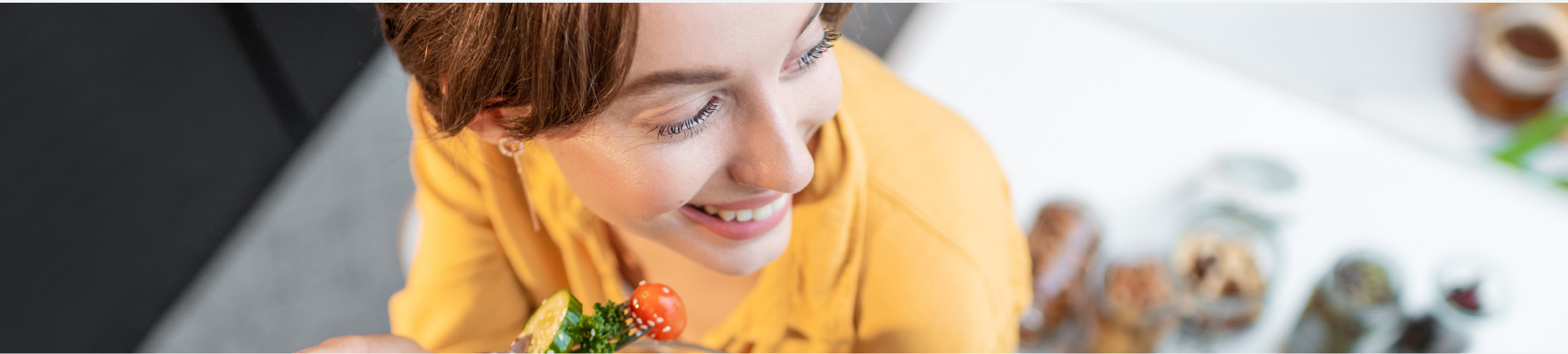
#6 Planul detaliu

Dacă vrei un cadru mai restrâns ca gros-planul, poți apela la planul detaliu. Acesta îți permite să redai anumite detalii ale subiectului: ochii, buzele, mâinile, picioarele, degetele, gâtul, etc. De obicei se limitează la ceea ce vede privitorul și poate fi folosit pentru a pune accent pe emoția sau dramatismul subiectului printr-un zâmbet, un rid, o lacrimă și altele.

UNGHIUL

Prin intermediul unghiului ne poziționăm față de subiect, iar în funcție de acesta dezvoltăm privitorului experiențe și emoții diferite.

Fiecare unghi din care alegi să declanșezi are un anumit impact asupra privitorului și a modului în care acesta percepe subiectul și scena fotografiată.

#1 Plonje

Este o metodă de fotografiere sau filmare dirijată de sus în jos (punctul de stație al aparatului este mult mai sus ca subiectul fotografiat sau filmat).

Această abordare deformează perspectiva, strivind personajul și făcându-l să pară mai mic. În cazul în care modelul este în picioare, se poate observa că picioarele sunt micșorate vizibil în comparație cu restul corpului.

#2 Racursi

Acest unghi de abordare este practic opusul plonjeului, adică implică fotografierea de jos în sus, subiectul căpătând în acest caz mai multă forță și înălțime decât are în realitate. Personajul capătă o aură de superioritate și putere.

#3 La nivelul privirii

Este cel mai întâlnit unghi de fotografiere. Unghiul de la nivelul privirii plasează subiectul la egalitate cu privitorul, astfel încât nu va influența cu nimic statura personajului, iar imaginea nu va avea o perspectivă deformată.